

деня на приемането до доставяннето ѝ, освѣнъ ако може да удостовѣри, че щетата е причинена отъ непрѣодолима сила или отъ естественното качество на стоката, особено отъ вжтрѣшна развала, изсъхване, обикновенно истичание или такива недостатѣци на обвивката, които вънкашно не могатъ да се забѣлѣжатъ.

За драгоцѣнности, пари или цѣнни книги прѣвозвачътъ отговаря само тогава, ако стойността и качеството имъ сѣ му били обявени.

Чл. 390. Въ случай на обезщетение за изгубване или поврѣждане на стоката, при прѣсмѣтването на щетата се взима за основа обикновенната търговска цѣна на стоката, която, ако е нужно, се опрѣдѣля отъ вѣщи лица, а въ отѣжтствие на такъва цѣна, взима се за основа обикновенната стойность.

Вслѣдствие на това прѣвозвачътъ е длѣженъ, въ случай на изгубването на стоката, да заплати оная обикновенна търговска цѣна, която стока отъ подобенъ родъ и подобно качество сѣ имали въ врѣмето, когато е трѣбвало да стане доставката, прѣдаването на адресата на изгубената стока; ако обаче, стоката се е само поврѣдила, то прѣвозвачътъ трѣбва да заплати разликата, която сѣществува между продажната цѣна на поврѣдената стока и оная редовна търговска цѣна, която стоката безъ тая поврѣда би имала въ мѣстото и врѣмето на доставката на адресата.

Отъ суммата за обезщетение въ всѣки случай трѣбва да се спадне онова, което вслѣдствие изгубването или поврѣждането би се спечелило отъ намалението митническитѣ или други разноси.